Dosar nr.2-7085/22

H O T Ă R Â R E
ÎN NUMELE LEGII

29 noiembrie 2023 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău sediul Centru
în componenţă:
Judecător, preşedinte de şedinţă - Potînga Iurie
Grefier – Chiosa Marina, Lucinschi Cristina

a judecat în şedinţă de judecată publică cauza civilă la acţiunea formulată de Draguțan Sergiu împotriva ÎM ”Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău privind repararea prejudiciului material şi compensarea cheltuielilor de judecată și –

A C O N S T A T A T :

I. Aspecte de procedură:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Chișinău sediul Centru la data de 31.03.2022 sub nr.053/3-16315, Draguțan Sergiu prin intermediul reprezentantului său împuternicit avocațial avocata Negru Olesea s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎM ”Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău privind repararea prejudiciului material şi compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.4-6).

Cererea de chemare în judecată a fost înființată în drept pe dispozițiile art.art.1998, 2006 C.civ., art.art.166-167 C.proc.civ.

Cererea înaintată a fost timbrată cu taxă de stat în mărime de 2745,00 lei, fapt confirmat prin ordinul de încasare a numerarului nr.39HK-9200 din 23.03.2022(f.d.3).

Potrivit fișei de repartizare cererea a fost repartizată la data de 01.04.2022 în mod aleatoriu completului de judecată – judecător Potînga Iurie (f.d.1).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din data de 04.02.2022 dosarul dat a fost primit în procedura de examinare cu fixarea termenului de judecată (f.d.46).

II. În cadrul pregătirii cauzei pentru dezbaterile judiciare :

Pârâta ÎM ”Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” prin intermediul reprezentanților săi împuterniciți prin procură au depus în întâmpinarea cererii înaintate referințe și înscrisuri atașate la ele prin care au solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.(f.d.52-56, 58-62, 79-92).

III. Soluţionarea fondului cererii.

La data de 29 noiembrie 2023 a fost adoptat dispozitivul hotărârii, prin care s-a admis în totalitate acţiunea formulată de Draguțan Sergiu. S-a încasat de la ÎM ”Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” în beneficiul Draguțan Sergiu prejudiciul material în mărime de 91.472,94 MDL(nouăzeci și una mii patru sute șaptezeci și doi) lei 94 bani. S-a încasat de la ÎM ”Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” în beneficiul Draguțan Sergiu cheltuieli de judecată alcătuite din taxa de stat în mărime de 2.744,18 lei, servicii de asistență juridică profesională (onorariu avocațial) în mărime de 4.000,00 lei, servicii de evaluare a bunului deteriorat în mărime de 800,00 și servicii de examinare fitosanitară în mărime de 893,80 lei, iar în total în sumă de 8.437,98 MDL(opt mii patru sute t*****zeci și șapte) lei 98 bani.(f.d.100).

IV. Calea de atac formulată în cauză.

Împotriva dispozitivului hotărârii din data de 29.11.2023 de către partea pârâtă ÎM ”Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi”, prin reprezentantul său împuternicit prin procură Nicolaescu Gheorghe a fost promovată cerere de apel, fiind înregistrată la secretariatul instanței în data de 05.12.2023 care a fost transmisă completului de judecată la data de 08.12.2023 prin intermediul grefei, și recepționată la aceeași dată nemijlocit către judecător, motiv pentru care în temeiul prevederilor art.236 din Codul de procedură

civilă al RM, instanța a întocmit hotărârea integrală.

V. Argumentele participanților la proces:

În motivarea acțiunii reclamantul Draguțan Sergiu prin intermediul reprezentantului său împuternicit avocațial avocata Negru Olesea a învederat că, la data de 18.02.2022, automobilul de model Toyota *****înmatriculat cu nr.**********, care îi aparţine, fiind parcat în mun. Chişinău, str.***** *****a fost deteriorat prin căderea ramurilor unui arbore. Automobilul drept rezultat a fost deteriorat considerabil. De îndată ce s-a întâmplat incidentul a fost alertată poliţia, cât şi pârâtul, care s-au deplasat la faţa locului. Cercetându-se cazul la faţa locului, s-a constatat că automobilul a fost deteriorat prin căderea asupra acestuia a ramurilor unui arbore. A menționat că, potrivit actului de examinare a mijlocului de transport auto, automobilul de model Toyota Toyota *****înmatriculat cu nr.**********a fost deteriorat, iar conform raportului de constatare auto merceologică costul recondiţionării automobilului constituie - 91472,94 lei. A invocat că, potrivit pct. 3 din Statutul ÎM ”Asociaţia de Gospodărire a Spaţiilor Verzi”, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chişinău nr. ***** din 13.11.2008, scopul întreprinderii este de a îngriji plantaţiile verzi, conform normativelor tehnologice şi agrotehnice, la indicaţiile Consiliului mun. Chişinău şi a altor organe publice, întru asigurarea condiţiilor de creştere a plantelor în mediul urban, astfel, încât ÎM ”Asociaţia de Gospodărire a Spaţiilor Verzi” prestează inclusiv servicii de curăţire, defrişare a arborilor avariaţi, uscaţi şi bolnavi. Pct. 17 din acelaşi Statut prevede că, pentru obligaţiile sale, întreprinderea poartă răspundere cu întreg patrimoniul său, fondatorul nepurtând răspundere pentru obligaţiile întreprinderii. A arătat că, obligaţia reparării prejudiciului material îi revine pârâtului, fapt expres prevăzut de art. 1998 alin. (1) Codul civil, potrivit căruia cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Potrivit prev. art. 2006 alin. (4) Codul civil, în cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nep*****ntâmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei. În aceiaşi ordine de idei, a remarcat că, în art. 10 lit. j) din Legea cu privire la spaţiile verzi ale localităţilor urbane şi rurale, este stabilită competenţa autorităţilor administraţiei publice locale, care urmează să respecte tehnologiile corespunzătoare la executarea lucrărilor de creare şi întreţinere a spaţiilor verzi, iar art. 23 din legea nominalizată prevede că proprietarii şi gestionarii de terenuri cu formaţiuni silvice sunt obligaţi să realizeze măsurile de menţinere şi îngrijire a arboreturilor în conformitate cu normele tehnice şi cerinţele de îmbunătăţire a compoziţiei lor, de efectuare la timp a lucrărilor sanitare şi de reconstrucţie. Astfel, consideră că obligaţia reparării prejudiciului material cauzat îi revine ÎM ”Asociaţia de gospodărire a spaţiilor verzi”. A mai indicat că, constatând întinderea despăgubirii ce urmează a fi achitată şi faptul că repararea prejudiciului urmează a fi pusă pe seama întreprinderii pârâte, au fost adresate acesteia în prealabil cereri în vederea soluţionării pe cale amiabilă a litigiului. Cererea respectivă de către pârâtă a fost ignorată şi a răspuns că nu intenţionează să repare prejudiciul.

În drept, partea reclamantă, a făcut trimitere la prevederile articolelor 1998, 2006 Codul civil şi la articolele 166-167 Codul de procedură civilă.

Astfel, partea reclamantă a cerut încasarea de la ÎM ”Asociaţia de gospodărire a spaţiilor verzi” în folosul lui Draguțan Sergiu a sumei de 91.472,94 MDL(nouăzeci și una mii patru sute șaptezeci și doi) lei 94 bani cu titlu de prejudiciu material cauzat şi încasarea de la pârât în folosul lui Draguțan Sergiu a cheltuielilor de judecată (f.d. 4-6).

În şedinţele de judecată, reclamantul Draguțan Sergiu și reprezentantul său împuternicit avocațial avocata Negru Olesea (f.d.2) și fiind prezenți la termenele de judecată au susținut acțiunea *****terând temeiurile de fapt și de drept cerând admiterea acesteia în totalitate.

Partea pârâtă ÎM ”Asociaţia de gospodărire a spaţiilor verzi” prin intermediul reprezentantului său împuternicit prin procură Nicolaescu Gheorghe (f.d.78) fiind prezent la termenele de judecată a obiectat împotriva acțiunii formulate și a susținut poziția expuse în referințe cu solicitarea de respingere a acțiunii înaintate pentru motivele captate în textul lor.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Consiliul mun.Chișinău nu s-a prezentat la termenele de judecată. Procedura de citare/înștiințare fiind îndeplinită.(f.d.47, 50).

VI. Soluția, considerentele şi aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului, verificând argumentele invocate în raport cu probele administrate, instanța de judecată constată următoarele motive de fapt şi de drept.

În drept, instanța reține drept incidente prevederile art.9 alin.(1)-(2) lit.f)Cod civil, potrivit cărora drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile generale şi de la sensul legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: in urma cauzării de prejudicii unei alte persoane;

Conform prevedrilor art.16 lit.g) Cod civil, apărarea dreptului civil se face prin: repararea prejudiciului patrimonial şi în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

Dispozițiile art. 19 alin.(1)-(2) Cod civil stipulează că, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

Potrivit art. 1998 alin.(1) Cod Civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Alin.(2) al aceluiași articol prevede că prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Potrivit art.2006 alin.(4) Codul civil, în cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nep*****ntâmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei.

În fapt, potrivit actelor dosarului rezultă că, reclamantul Draguțan Sergiu este proprietarul automobilului de model Toyota *****înmatriculat cu nr.**********, fapt confirmat prin certificatul de înmatriculare în copie depus la dosar (f.d.9-11).

Instanţa reţine că, la data de 18 februarie 2022, automobilul de model Toyota *****cu n/î ********** aflându-se pe adresa mun. Chişinău, str. ***** *****a fost deteriorat prin căderea unui arbore.

Instanța atestă că, potrivit informaţiei eliberate de Inspectoratul de Poliţie Buiucani al DP mun. Chişinău, pe rezultatul examinării materialului înregistrat în *****-II cu nr. *****din 18.02.2022, s-a stabilit că la data de 18.02.2022 în urma căderii unui arbore care se afla în preajmă blocului de locuit a fost deteriorat acoperişul, precum și parbrizul din față și spate al automobilului Toyota *****înmatriculat cu nr.**********, parcat pe str.***** 160, mun. Chişinău, astfel automobilului fiindu-i cauzat un prejudiciu material (f.d.12-22).

Potrivit concluziei raportului de evaluare a pagubei nr. *****/02A din 22 februarie 2022 al automobilului Toyota *****cu n/î ********** valoarea prejudiciului cauzat proprietarului autovehiculului de marca Toyota *****cu n/î ********** constituie suma de 91.472,94 lei (f.d.23-42).

Potrivit actului nr.44 din 18.02.2022 la lichidarea arborilor și anume plop cu dimensiunea tulpinii de 90, prăbușit la pământ în urma rafalelor de vânt de pe str.***** 160, mun.Chișinău a fost preluat și transmis spre tăiere pentru lemne de foc în cuantum de 6,48 m3(f.d75)

Instanța constată că, în baza concluziei actului de examinare fitosanitară nr.67 din 25 martie 2022 a fost efectuată examinarea rămășiților din cioata arborelui doborât de plop negru (populus Nigra L) localizat pe str.***** 160, mun.Chișinău și s-a stabilit vârsta arborelui fiind aproximativ de 55-60 ani, cioata rămasă fiind afectată de putregaiul rădăcinii în proporție de 80-90%, iar pe lemnul rădăcinii s-a observat miceliul ciupercii din genul Fomes ce a dus la putrezirea rădăcinii (f.d.66-73).

Prin urmare, în scopul soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, Draguțan Sergiu a expediat în adresa ÎM ”Asociaţia de Gospodărire a Spaţiilor Verzi”, cerere în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, dar fără niciun rezultat *****eşind din răspunsul ÎM Asociaţia de Gospodărire a Spaţiilor Verzi (f.d.43-45).

În corespundere cu art.19 alin. (1) şi (2) Codul civil, persoana lezata într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel. Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezata într-un drept al ei le-a suportat sau urmează sa le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv). În sensul normei enunţate este de înţeles că, posibilitatea persoanelor fizice de a apela la metoda de reparare a prejudiciului rezultă din faptul lezării lor în drepturi, indiferent de faptul dacă norma Codului conţine sau nu o astfel de prevedere. La baza metodei de apărare a dreptului prin repararea prejudiciului stă unul din principiile fundamentale ale dreptului civil - principiul reparării integrale a prejudiciului, care constă în despăgubirea titularului dreptului încălcat pentru prejudiciul efectiv.

În temeiul art.1998 alin. (1) Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimţământul persoanei vătămate, cu condiţia că persoana cunoştea sau trebuia să cunoască consecinţele rugăminţii sau ale consimţământului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri.

Potrivit prevederilor art. 2006 alin. (4) Codul civil, în cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nep*****ntâmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei.

Conform dispozițiilor art. 2025 alin. (1) şi (2) Codul civil, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească. În cazul deteriorării unui bun, despăgubirea va fi egală cu pierderea valorii bunului şi nu a costului reparaţiei dacă costul reparaţiei depăşeşte disproporţionat pierderea valorii.

Aici instanța subliniază că, legea este considerată temeiul principal de apariţie a drepturilor şi obligaţiilor. Termenul de „lege” nu trebuie înţeles în sens îngust, adică exclusiv actul emis de organul legislativ, ci şi celelalte acte normative elaborate în concordanţă cu legea. Acţiunile ilegale, cauzarea de prejudicii unei persoanei constituie alt temei pentru apariţia drepturilor şi obligaţiilor civile, iar ca rezultat al cauzării de prejudicii apare obligaţia debitorului de a repara prejudiciul cauzat, precum şi dreptul creditorului de a cere repararea lui.

Instanţa notează că, prin prejudiciu se înţelege rezultatele dăunătoare, de natură patrimonială, consecinţe ale încălcării drepturilor şi intereselor legitime ale unei persoane.

Din analiza normei de drept citată, rezultă un caz particular de manifestare a faptei prejudiciabile sub forma inacţiunii ilicite, debitor fiind autoritatea publică obligată să ia măsuri împotriva riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu.

La fel, în ce priveşte sarcina probaţiunii, legiuitorul a derogat de la regulile generale, instituind prezumţia de vinovăţie a autorităţii publice. În consecinţă, persoana vătămată nu este obligată să dovedească vinovăţia autorităţii publice în producerea daunei, iar aceasta se consideră vinovată de cauzarea prejudiciului dacă nu va dovedi că a manifestat diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei.

Sub un alt aspect, legiuitorul statuează că răspunderea delictuală civilă survine în rezultatul încălcării unei obligaţii legale cu caracter general, care revine tuturor persoanelor de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite.

De aceea răspunderea pentru dauna cauzată persoanei umane poate avea numai caracter delictual, independent de faptul dacă se afla sau nu persoana vătămată în raporturi contractuale cu delincventul. Acest rol îl îndeplineşte temeiul răspunderii delictuale.

Instanţa de apel punctează că pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Astfel, pentru răspunderea delictuală este obligatorie existenta unui delict, care include în sine elementele obligatorii şi anume: prejudiciul; fapta ilicită; raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Acestea fiind condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale şi lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiţii.

În aceiaşi ordine de idei, este necesar de identificat că fapta ilicită este fapta prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei şi nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu.

Prejudiciul constituie consecinţele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. Prejudiciul patrimonial poate apărea sub forma prejudiciului efectiv şi a venitului ratat prevederile art.19 alin.(2) Codul civil. De asemenea, pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecinţa directă a faptei ilicite.

Pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăţia autorului faptei ilicite.

Instanța apreciază că, din analiza normelor legale, citate supra, rezultă că, repararea prejudiciului ca modalitate de apărare a drepturilor civile poate fi realizată atât în baza normei cu caracter general de la art. 1998 Codul civil, cât şi în mod particular, în condiţiile reglementate de art. 2006 Codul civil, în cazul în care pretinsul prejudiciu este cauzat de acţiunile sau inacţiunile autorităţii publice.

Instanța punctează că, ÎM ”Asociaţia de Gospodărire a Spaţiilor Verzi” nu a contestat faptul deteriorării automobilului anume în urma căderii arborelui şi nici cuantumul daunei, rezultate din incidentul produs.

Nu în ultimul rând, se are în vedere si faptul ca, în sistemul nostru, instanța este ţinută de opiniile de specialitate fiind o probă cu valoare absolută care nu poate fi combătută decât cu o altă probă cu aceeaşi valoare. În cazul dat în cadrul judecării cauzei nu a fost efectuate alte rapoarte de evaluare, expertize, precum și prezentate alte concluzii a specialiștilor în domeniu (merceologic, fitosanitar) care să răstoarne circumstanțele sus-invocate, iar declarațiile părții pârâte precum că de către partea reclamantă nu a fost prezentat un raport de expertiză în domeniu, ci doar un raport al unui specialist care nu poate fi considerată o probă pertinentă și concludentă, instanța nu poate primi aceste critici deoarece la caz partea pârâtă nu a depus la dosar vreo probă utilă în acest sens prin care sa ateste vreo alta stare de fapt decât cea reținuta în raportul de evaluare și actul fitosanitar întocmit în speță.

Raportând prevederile normelor de drept invocate, la circumstanţele de fapt ale cauzei, instanța reţine că, la caz au fost atestate temeiurile răspunderii civile delictuale faţă de Draguțan Sergiu, or, prin căderea arborelui peste mijlocul de transport, proprietate a reclamantului, ultimului i-a fost cauzat un prejudiciu considerabil, fapt confirmat şi prin raportul de evaluare a pagubei anexat la materialele cauzei, astfel aflându-se în situaţia restabilirii dreptului încălcat, atestându-se temeiniciei hotărârii contestate în privinţa reparării pagubei cauzate.

Potrivit art. 4 al Legii cu privire la spaţiile verzi ale localităţilor urbane şi rurale, spaţiile verzi includ: a) terenuri de folosinţă generală din perimetrul intravilanului şi extravilanului localităţilor urbane; b) terenuri cu spaţii verzi din localităţile rurale; c) terenuri din zonele turistice şi de agrement; d) terenuri ocupate de reţeaua rutieră a spaţiilor verzi, linii parcelare şi linii de transport de energie electrică, iazuri şi lacuri; e) pepiniere şi plantaţii de arbori şi arbuşti decorativi; f) terenuri ocupate de construcţii şi instalaţii care aparţin gospodăriei spaţiilor verzi; g) terenuri neproductive: mlaştini, stâncării, pante abrupte, terenuri afectate de alunecări, sărături, iar potrivit art. 5 al aceleiaşi Legi, nu fac parte din spaţiile verzi şi nu constituie obiectul prezentei legi vegetaţia inclusă în fondul forestier, zonele şi fâşiile de protecţie a apelor râurilor şi bazinelor de apă, perdelele de protecţie amplasate pe trenurile cu destinaţie agricolă,

perdelele de protecţie şi plantaţiile de arbori şi arbuşti situate de-a lungul căilor de comunicaţie, fondul ariilor naturale protejate de stat, zonele de protecţie ale staţiilor şi posturilor hidrometeorologice şi ale prizelor de apă.

Conform art. 6 alin. (1) din Legea cu privire la spaţiile verzi ale localităţilor urbane şi rurale nr. 591 din 23.09.1999, spaţiile verzi folosite în interes public constituie obiectul exclusiv al proprietăţii publice şi nu pot fi privatizate sau arendate, iar conform art. 10 din legea dată, de competenţa autorităţilor administraţiei publice locale este respectarea tehnologiilor corespunzătoare la executarea lucrărilor de creare şi întreţinere a spaţiilor verzi; ţinerea cadastrului şi efectuarea monitoringul spaţiilor verzi; asigurarea stării fitosanitară cuvenită a spaţiilor verzi, indiferent de apartenenţa acestora, organizând acţiunile necesare pentru depistarea, prevenirea şi combaterea bolilor şi dăunătorilor.

Potrivit art. 10 lit. j) şi m) al Legii cu privire la spaţiile verzi ale localităţilor urbane şi rurale, autorităţile administraţiei publice locale respectă tehnologiile corespunzătoare la executarea lucrărilor de creare şi întreţinere a spaţiilor verzi şi asigură starea fitosanitară cuvenită a spaţiilor verzi, indiferent de apartenenţa acestora, organizând acţiunile necesare pentru depistarea, prevenirea şi combaterea bolilor şi dăunătorilor.

Potrivit art. 17 lit. d) al Legii cu privire la spaţiile verzi ale localităţilor urbane şi rurale, administrarea şi gospodărirea spaţiilor verzi trebuie să asigure elaborarea şi aplicarea unui complex de măsuri privind aducerea şi menţinerea spaţiilor verzi în starea corespunzătoare funcţiilor lor.

Art. 18 alin. (1) al Legii sus-citate, administrarea spaţiilor verzi proprietate publică este exercitată de către autorităţile administraţiei publice locale şi alte organe împuternicite în acest scop.

Concomitent, potrivit pct.3 din Statutul ÎM „Asociaţia de Gospodărire a Spaţiilor Verzi”, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chişinău nr.***** din 13 noiembrie 2008, direct statuează că scopul întreprinderii este de a îngriji plantaţiile verzi, conform normativelor tehnologice şi agrotehnice, la indicaţiile Consiliului mun. Chişinău şi ale altor organe publice, întru asigurarea condiţiilor de creştere a plantelor în mediul urban şi prestează diverse servicii, inclusiv curăţirea şi defrişarea arborilor avariaţi, uscaţi şi bolnavi, iar conform pct.17 din acelaşi Statut, pentru obligaţiile sale ÎM „Asociaţia de Gospodărire a Spaţiilor Verzi” poartă răspundere cu întreg patrimoniul său, fondatorul nepurtând răspundere pentru obligaţiile întreprinderii.

Totodată, în baza pct. 21 din Hotărârea Guvernului nr. 27 din 19.01.2004, tăierea arborilor şi arbuştilor în spaţiile verzi ale localităţilor urbane şi rurale se autorizează de către agenţiile sau inspecţiile ecologice, cu marcarea prealabilă pe teren a arborilor preconizaţi pentru tăieri.

În contextul dat, instanţa constată că, deoarece ÎM „Asociaţia de Gospodărire a Spaţiilor Verzi” nu a asigurat starea fitosanitară a copacului, deşi era obligată să asigure curăţirea şi defrişarea arborilor avariaţi, uscaţi şi bolnavi în mediul urban, se face vinovat de căderea crengii peste automobilul reclamantului, astfel încât, prejudiciul cauzat lui Draguțan Sergiu ca urmare a accidentului produs, urmează a fi reparat anume de către ÎM „Asociaţia de Gospodărire a Spaţiilor Verzi”.

În aceste împrejurări, nu poate fi reţinut argumentul pârâtei precum că, arborele a fost distrus nefiind stabilită cauza prăbușirii la pământ, precum și că incidentul a avut loc în afara zonei de responsabilitate a pârâtului potrivit pct.17 din Regulamentul privind delimitarea, gestionarea și protejarea spațiilor verzi din mun.Chișinău aprobat prin decizia CMC nr.6/10 din 18.07.2017 şi prin urmare ÎM ”Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” nu era obligată să acţioneze nu vor fi reţinute deoarece acestea contravin materialelor dosarului.

Din actele dosarului *****ese că terenul cu suprafața de 0.21100 ha amplasat în mun.Chișinău. str.***** *****cu nr.cadastral *****aparține autorității publice locale având statut de proprietate publică (f.d.77). Prin urmare nu pot fi incidente prev.pct.17 din Regulamentul privind delimitarea, gestionarea și protejarea spațiilor verzi din mun.Chișinău aprobat prin decizia CMC nr.6/10 din 18.07.2017 precum și că incidentul a avut loc în afara zonei de responsabilitate a pârâtului, deoarece potrivit pct.16 din Regulamentul sus-menționat și art.18 alin. (1) al Legii cu privire la spaţiile verzi ale localităţilor urbane şi rurale nr. 591 din 23.09.1999, întreținerea spațiilor verzi urmează a fi asigurată de către proprietarii acestora, în special administrarea spaţiilor verzi proprietate publică este exercitată de către autorităţile administraţiei publice locale şi alte organe împuternicite în acest scop.

Astfel potrivit actului de examinare fitosanitară nr.67 din 25 martie 2022 întocmit de colaboratorul Institutului de Cercetări şi Amenajări Silvice, V. Bulgar prin care s-a stabilit prezenţa putregaiului în partea de jos (rădăcina) a arborului care justifică infectarea puternică a acestuia cu ciuperca din genul Fomes. În rezultatul distrugerii lemnului ce a dus la putrezirea rădăcinii s-a pierdut rezistenţa ceea ce a dus la ruperea lui şi căderea acestuia.

Prin urmare, coroborând faptele descrise la mărimea prejudiciului material stabilit prin raportului de evaluare a pagubei nr. *****/02A din 22 februarie 2022 al automobilului Toyota *****cu n/î ********** în privinţa reclamantului Draguțan Sergiu ce constituie 91.472,94 lei, instanța atestă temeinicia acestei solicitări.

În consecinţă, instanța învederează că, odată ce s-a stabilit culpabilitatea ÎM „Asociaţia de Gospodărire a Spaţiilor Verzi” la răspunderea delictuală civilă, prejudiciul material dispus spre adjudecare urmează a fi compensat din contul acestuia.

Instanţa va respinge în principiu toate argumentele invocate de către partea pârâtă la caz, or, din cumulul de probe anexate la materialele cauzei, raportate la prevederile legale pertinente speţei se atestă temeinicia cerințelor de încasare a prejudiciului material în mărimea stabilită, acesta fiind unul echitabil şi justificat.

Având în vedere considerentele expuse, instanța urmează să admită în totalitate și să oblige pârâta la plata către reclamant a sumei de 91.472,94 lei, despăgubiri civile.

Cu referire la compensarea cheltuielilor de judecată, instanța reţine că, în conformitate cu art.82 Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 90 alin. (1) lit. g) şi i) Codul de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de efectuare a expertizei şi cheltuielile de asistenţă juridică

Potrvit prevederilor art. 94 alin. (1) din C.pr.civ, care stipulează că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În conformitate cu art.96 alin.(1-1/1) C.pr.civ., instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Aplicând dispozițiile art. 94 alin. (1) art.96 alin.(1-1/1) Cpr.civ., instanța de judecată ajunge la concluzia de a încasa de la pîrîta în beneficiul reclamantei suma de 4000,00 lei cu titlu de cheltuieli de judecată compensate.

Din suportul probatoriu anexat la materialele dosarului se atestă că, reclamanta în cadrul judecării cauzei a fost asistată de avocat, iar pentru serviciile juridice acordate de către acesta, reclamanta a achitat suma de 4.000 de lei.

Potrivit practicii Curţii Europene pentru Dreptrile Omului, pentru probarea cheltuielilor suportate, partea care solicită să fie compensate trebuie să prezinte dovada achitării onorariului avocatului (dispoziţie de plată prin virament sau bon de plată).

Având în vedere că, circumstanțele date sunt probate prin bonurile de plată, cât și prestația avocatului la soluționarea litigiului, instanța de judecată conchide că cheltuielile suportate pentru asistenţa juridică sunt reale, necesare și rezonabile, iar raportate la faptul admiterii integrale a acțiunii înaintate de reclamant acestea urmează a fi compensate în mărime de 4.000,00 lei.

În ceea ce privește plata cheltuielilor de judecată, având în vedere soluția pe care o va pronunța instanța, pârâții fiind partea căzută în pretenții, față de dispozițiile art.art. 94, 96 C.pr.civ., va obliga pârâții la plata cheltuielilor de judecată constând în taxă de stat – 2.744,18 lei, calculate în raport de valoarea pretențiilor admise, urmând a compensa celelalte cheltuieli de judecată reprezentate de onorariul avocatului în mărime de 4.000,00 lei, costuri privind privind efectuarea raportului extrajudiciar de

evaluare a pagubei în mărime de 800,00 lei și costuri privind servicii de examinare fitosanitară în mărime de 893,80 lei (f.d.2, 3, 65, 73).

În conformitate cu prevederile art.art. 238-242 ale Codului de Procedură Civilă, instanţa de judecată,-

HOTĂRĂȘTE :

Se admite în totalitate acţiunea formulată de Draguțan Sergiu.

Se încasează de la ÎM ”Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” în beneficiul Draguțan Sergiu prejudiciul material în mărime de 91.472,94 MDL(nouăzeci și una mii patru sute șaptezeci și doi) lei 94 bani.

Se încasează de la ÎM ”Asociația de Gospodărire a Spațiilor Verzi” în beneficiul Draguțan Sergiu cheltuieli de judecată alcătuite din taxa de stat în mărime de 2.744,18 lei, servicii de asistență juridică profesională (onorariu avocațial) în mărime de 4.000,00 lei, servicii de evaluare a bunului deteriorat în mărime de 800,00 și servicii de examinare fitosanitară în mărime de 893,80 lei, iar în total în sumă de 8.437,98 MDL(opt mii patru sute t*****zeci și șapte) lei 98 bani.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău sediul Centru de la data pronunţării dispozitivului hotărârii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Potînga
Iurie